

El Nadal dels nostres trenta anys...!

Els pastorets de Girona

30^e
aniversari

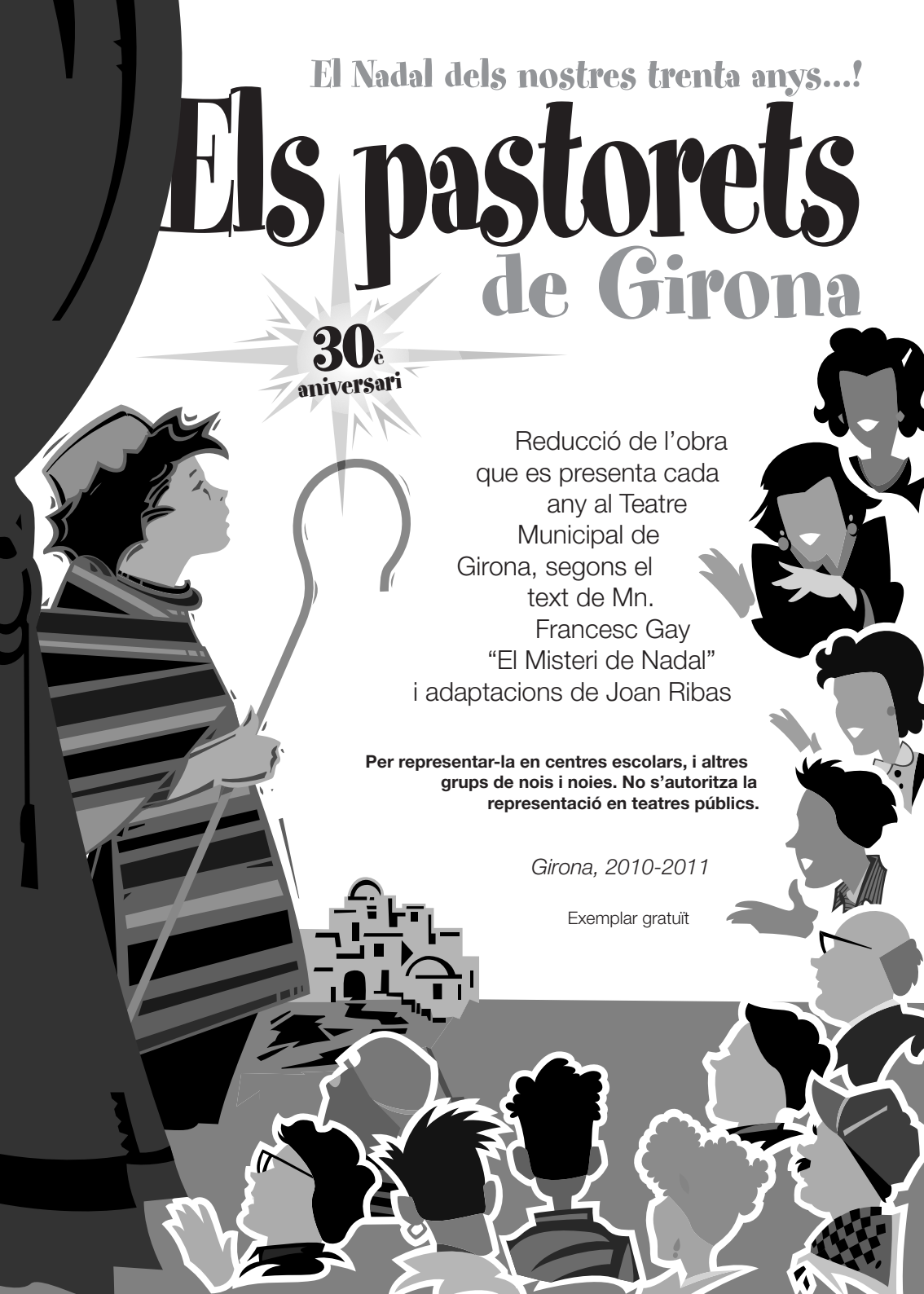
Reducció de l'obra
que es presenta cada
any al Teatre
Municipal de
Girona, segons el
text de Mn.

Francesc Gay
"El Misteri de Nadal"
i adaptacions de Joan Ribas

**Per representar-la en centres escolars, i altres
grups de nois i noies. No s'autoritza la
representació en teatres públics.**

Girona, 2010-2011

Exemplar gratuït

Personatges principals:

LLUCIFER	- Dimoni gros
BELCEBUNA	- Dimònia totxa
CATERINA	- Pastora enamorada.
ANNA	- Una altra pastora enamorada
JOSEP	- Fuster de Natzaret
BATUS	- Pastor còmic
ARAM	- Pastor còmic
ADON	- Pastor gran
GATZER	- Pastor jove
ÀNGEL	- Anunciador
SANT MIQUEL	- Guanyador del dimoni
MAJORAL	- Cap dels pastors
SACERDOT	- Del Temple de Jerusalem

- Colles de nois i noies
- Colles de pastors i pastores
- Colles de dimonis i dimònies
- Colles d'angelets

L'acció a Judea, a l'any 0.

NOTA - Deixem a les possibilitats, i a la imaginació de tots els mestres, educadors, monitors, i caps de grups, a qui s'adreça aquest treball, el muntatge de les escenes i la utilització del vestuari, i d'una major o menor quantitat d'actors sobre l'escena.

Primera part

Escena I

COVA DE L'INVERN O LLOC SINISTRE QUALSEVOL.

**A L'ESCENA, ELS DIMONIS I LLUCIFER.
ELS DIMONIS EVOLUCIONEN PER
L'ESCENA. CANTEN O CRIDEN:**

DIMONIS:

- Fem que a tot arreu arribi
l'anarquia de l'infern.
Guerra!
Guerra d'odi i d'extermini,
guerra als homes i a l'Etern!

LLUFICER

- Avui l'infern celebra una gran festa,
doncs veu que només manen els diners,
com un trofeu infernal de conquesta,
us ho recordo una vegada més.

DIMONIS

- Fem que a tot arreu arribi
l'anarquia de l'infern.
Guerra!
Guerra d'odi i d'extermini,
guerra als homes i a l'Etern!

LLUCIFER

- Déu ha dit que obrirà els cels
per donar al món la figura del Messies,
que en arribar la plenitud dels dies,
ha de salvar els humans per sempre més.
No hi fa res: deixeu que de la glòria
baixi Déu a la Terra en carn mortal,
com que tenim el món tant ple d'escòria,
fins el seu front embrutirem, si cal.
A l'arma, companys, a l'arma...!
Correu pel món sembrant vicis i errors,
i no torneu pas, sense portar-me,
tot una legió de pecadors!
Pit i braó, que ja és nostra la victòria.
Treure'm del Cel, fins el Déu Etern,
correm, companys, a guanyar la glòria,
que engrandirà l'imperi de l'Infern...!

DIMONIS

- Glòria, glòria a nostre rei,
la seva voluntat és nostra llei,
fent maldats al seu costat,
escampem pel món tot el pecat...!

**ELS DIMONIS TORNEN A BALLAR I A
BRINCAR.**

LLUCIFER

- Per fer el mal, enviarem a la Terra el pitjor
ser que habita entre nosaltres.
Que vingui la Belcebuna!

BELCEBUNA

- Si parla per mi, ja s'hi pot posar fulles.
Jo, a la Terra no penso tornar-hi, perquè
els humans suen, estosseguen i
t'esternuden a la cara, i una servidora és
molt fina!

LLUCIFER

- Faràs allò que et manen. Aniràs
immediatament a la Terra! Allà hi ha un
fuster que es vol casar amb una verge.
Però tu ho has d'impedir, entesos?
Procuraràs, amb totes les potències, que
la Verge sigui per a qualsevol, menys per
a Josep, el fuster de Natzaret.

BELCEBUNA

- Ai... ves quin embolic! Qui em fica a mi
a cuidar-se de si una es casa amb l'un o
amb l'altre...!

LLUCIFER

- Prou: faràs el que t'he manat i de
pressa!

BELCEBUNA

- Si, si... no us poseu així... ara hi corro. (AL
PÚBLIC) Quan s'enfada Llucifer, treu foc
pels queixals... i espanta... Au, cap a la
Terra...! Com si no tingués res millor per fer.

DIMONIS

- De pressa...!!

BELCEBUNA (AMB UN ENSURT)

- Ai... ja hi vaig, també, ja hi vaig... (SURT
BELCEBUNA)

DIMONIS

- Glòria, glòria a nostre rei,
la seva voluntat és nostra llei...
fent maldats al seu costat,
escamparem pel món tot el pecat...!

**QUEDEN DANSANT I BRINCANT
MENTRE LA LLUM S'APAGA.**

**Escena II
DAVANT DE LA CASA DE SANT
JOSEP, A NATZARET.**

**JOSEP PORTA EINES DE FUSTER; UN
GRUP DE NOIS I NOIES L'ENVOLTEN;
ENTRA CATERINA.**

CATERINA (CANTA O RECITA)

- Jo sóc una pastora, que estimo un pastor.
Es diu de nom en Batus i és un galant minyó.
I és que com tant l'estimo, no puc pensar
en res més,
encara que és un soca i mai no em vol dir
res.
(S'ADONA DE LA MAINADA)

CATERINA

- Ui, quanta mainada!, que heu vist en
Batus?

TOTS

- No, Caterineta.

CATERINA

- Oh, en Batus és el pastor més formós de
tota la contrada... i ara que s'acosta el seu
aniversari, vull regalar-li un escambell...
perquè ja comença a tenir edat per casar-
se... i jo n'estic tant enamorada...!

TOTS

- N'estàs enamorada?

NOI

- I vols dir que en Batus també n'està
d'enamorat?

CATERINA (CANVIANT DE CARA)

- Encara, no... però n'estarà aviat...!

NOI

- N'estàs molt convençuda...

CATERINA

- Sempre he sabut que havia de ser per a
mi... només per a mi...

JOSEP

- Caterina: aquí tens l'escambell que
m'havies encarregat.

CATERINA

- Ui, que joliu! Li regalaré... així, quan
munyeixi les vaques pensarà en mi.

NOI

- Però si en Batus no es renta mai la cara...!

ALTRE NOI

- I fa pudor de cabreta...

ALTRE NOI

- I és curt de gambals...

CATERINA

- Com en Batus no n'hi ha cap més.
Després de fer-lo, Déu va perdre el motlle!

NOI

- Doncs, mira: li podràs dir ara mateix...
perquè veig que arriba... oh, i sembla que
ve molt content...!

CATERINA

- Ah, no... no el vull veure... què pensaria
de mi... m'escapoleixo a l'instant... i
m'emporto l'escambell.

**CATERINA SURT PER UNA PORTA,
MENTRE PER L'ALTRA ENTRA BATUS
MOLT CONTENT.**

BATUS

- Ei, ei, minyons... doneu-me
l'enhorabona...!

TOTS

- A tu?

BATUS

- Si, si... a mi...!

TOTS

- I això... què hi ha...?

BATUS

- Doncs... que no ho sabeu? Que em caso...em caso amb la noia més eixerida que ha tingut Judà...!

TOTS (SORPRESA, RIALLES)

- Tu et vols casar...?

JOSEP

- Ja algun pastor et deu haver enganyat...!

BATUS

- No, no, Josep... és tant cert com si ja fos casat! Us ho explico: en el Temple de Jerusalem volen escollir el millor espòs per a una noia que és bonica com el sol... Així que ara mateix me'n vaig al Temple,

perquè ho tinc tot: sóc garrit, ben plantat, modest, virtuós i recte. I la noia del Temple, quan em conegui exclamarà: (Fent veu femenina) "El meu espòs serà en Batus, ara i sempre..."

TOTS (RIUEN)

- Que està beneit!

SE SENTEN UNS CANTS QUE VENEN DE LLUNY. SÓN ELS PASTORS QUE ARRIBEN AMB L'ARAM I L'ADON AL DAVANT.

PASTORS

- Ai, pobre pastor... que està trastocat... No es casa, no es casa, mai serà casat...

EM CASO S. Donato

FA

(ARAM) EM CA - SO, EM CA - SO,

(PASTORS) PO - BRET EL PAS - TOR QUE S'HA TRAS - TO - CAT, NOES

VA DE VE - RI - TAT. EM CA - SO, EM

CA - SA, NOES CA - SA MAI SE - RÀ CA - SAT. AI PO - BRE XI - COT NIN -

CA - SO, JAES - TIC BEN E - NA - MO - RAT.

GÚ EL VOL - DRÀ, NOES CA - SA MAI ES CA - SA - RÀ

**ARRIBEN A L'ESCENA. ARAM EL FA
CALLAR TOTS AMB UN COP DE
GARROT A TERRA.**

ARAM

- He dit que serà meva, meva...!

TOTS

- Au, va, ni t'ho pensis...!

JOSEP

- Salut, gent de nostra terra...!

TOTS

- Salut!

JOSEP

- A on aneu...?

ADON

- Anem al Sant Temple, a veure qui serà
escollit espòs de Maria Verge.

ARAM

- És que no sé perquè hi doneu
tantes voltes... és ben clar que serà meva...

ANNA

- Però si tu ets un pastor de mala mort: és
amb mi que t'has de fixar...!

ARAM

- Què vols que et digui, minyona... jo pico
més alt...

GATZER

- Senyor alcalde...! seguim el camí...?

ADON

- Si, si... endavant...

BATUS

- Ei... ei... ei... abans oiü-me, si us plau...!

ARAM (TOT MIRANT-SE BATUS)

- Quina figura més lletja...Qui l'ha deixat
entrar...?

BATUS

- Aquí, segons he sentit, hi ha qui pretén
la donzella, que ha de prendre espòs,
dintre de poc, al Sant Temple...

ARAM

- Ai... que també la preteneu...?

BATUS

- La pretenc... i serà meva.

ARAM (SE LI ESCAPA EL RIURE)

- Oh... minyó... us heu llevat tard... serà
per a mi, encara que us pesi...

BATUS

- Per a vos...? Per a vos...? Però si sou tot
orelles...!

ARAM

- Que sóc tot orelles, heu dit...? I vos, vos,
mala peça, que us podríeu contractar per
motlle de fer caretes...!

ARAM I BATUS (AIXECANT LES GARROTES)

- Mal llamp!

JOSEP - (ELS SEPARA)

Minyons: gaiatos a terra... que no sabeu
que els germans de raça en hem
d'estimar sempre...?

ARAM I BATUS

- És ell que ha començat...

JOSEP

- Prou: aneu-vos cap al Temple, i serà el
Senyor qui escollirà qui més s'ho mereixi...

TOTS

- És clar...!

CATERINA

- És a dir: te'n vas al Temple, i em deixes
plantada...? Doncs aquest escambell que
volia regalar-te, servirà per fer-te un cap
nou...

BATUS

- Val més que toqui el dos...!

**TOTS ELS PASTORS, MENYS JOSEP,
COMENCEN A MARXAR.**

PASTORS (CANTEN O RECITEN)

- Au, pastors anem de pressa,
cap al Temple Sant del Senyor...
on hi viu una donzella,
entregada a l'oració.

Molt formosa n'és Maria
obra de Déu omnipotent,
als seus ulls s'hi emmiralla
tot el blau del firmament...!

**JOSEP QUEDA SOL; VA PER ENTRAR
A LA SEVA CASA.
APAREIXEN UNS ÀNGELS.**

ÀNGEL

- Josep, Josep...!

JOSEP

- Qui em demana...?

ÀNGEL

- Josep, vinc a donar-te la nova,
que ben aviat ja es troba,
l'hora que espera Israel.
El Messies és a punt de davallar a la Terra,
i Déu vol escollir-li un pare, que guii els
seus primers passos sobre aquest món.
I el nostre Déu, t'ha escollit a tu, Josep...!

JOSEP

- Si Déu ho vol; que així sia, obeir és mon
anhel. Sigues tu, la meva guia.

ÀNGEL

- Molt bé, Josep... d'alegria, canten la
Terra i el Cel.

ÀNGELS (CANTEN O RECITEN)

- Com la garrida poncella,
que entre joncs vol esclatar,
Maria, la flor novella,

prompte se'n maridarà.
Anem, no perdem l'estona,
anem, cap al Temple sant,
i l'Espòs que Déu li dona,
presentem-li al seu davant...!

SURTEN TOTS. LA LLUM S'APAGA.

Escena III

**BATUS I ARAM ESTAN DAVANT DE LES
ESCALES O EN UN PATI DEL TEMPLE
DE JERUSALEM.**

BATUS

- Bé; parlant d'una altra cosa, vejam què
me'n dieu d'aquests jocs i martingales,
que ací al Temple estem veient?

ARAM

- Martingales?

BATUS

- És clar, home. Ves si enlloc del món
veureu, que per escollir una noia, amb
desig de casament, s'hagi de dur prop
de l'ara una vara d'ametller, i esperar
que tregui... lliris! sense saba i en ple
hivern.

ARAM

- Oh, i essent la vara seca!

BATUS

- Vaja, jo això no ho comprenc...!

ARAM

- Que ens han pres per tanoques...!

BATUS

- De tot hi podria haver...

ARAM

- I no ens deixen veure la noia que ens
agrada...!

BATUS

- Per poder-la encisar bé...

ARAM

- Perquè em vulgui a mi i no a cap altre...

BATUS

- O bé a mi i a ningú més...

APAREIX, DE COP, LA DIMÒNIA BELCEBUNA.

BELCEBUNA

- Ai, que en sou de tarambanes...! Només heu de procurar que brolli un pom de lliris d'una vara d'ametller... res més... és ben senzill!

BATUS

- D'on surt, aquesta?

BELCEBUNA

- Em presentaré: jo sóc la Belcebuna, enviada de l'altre món per ajudar-vos... i si voleu, us diré com ho heu de fer... per aconseguir la mà de la donzella del Temple.

ARAM

- Per mi que aquesta ha sortit d'algun catàleg...!

BELCEBUNA

- Posem-hi que jo us proporciono unes vares d'ametller, màgiques, de les que poden sortir lliris en qualsevol moment?

BATUS

- I perquè ho faries això?

BELCEBUNA

- Perquè hi ha qui vol que la noia del Temple no es casi amb Josep, el fuster i tant per tant, que ho faci amb un estaquirot qualsevol, com pot ser un de vosaltres...

BATUS

- Això rai, ho teniu clar: Josep no ha vingut pas al Temple.

BELCEBUNA

- Si, si! Això us penseu vosaltres! Però Josep fa via cap al Temple, voltat d'un estol d' infants! Voleu mirar?

ASSENYALA UN LATERAL DE L'ESCENA I ELS PASTORS HI MIREN

ARAM

- Ja el veig, guaita..!

BATUS

- Si, si, és ell, no et pots fiar de ningú per més cara de sant que hi posi...

BELCEBUNA

- Bé, nois... voleu les vares... sí o no?

BATUS (A L'ARAM)

- Noi, diem que sí, perquè sense vares no guanyarem la donzella...

BELCEBUNA (TREU UN DOCUMENT)

- Doncs, firmeu aquí!

ARAM (TOT SIGNANT)

- Vinga, noi... guixa...!!

BATUS (TAMBÉ SIGNANT)

- Però... què diu aquest paper?

BELCEBUNA (TOT AGAFANT-LI EL PAPER)

- Doncs...diu... que, a canvi d' entregar-vos les vares, m'heu de donar la vostra ànima.

ARAM I BATUS

- La nostra... ànima...?

BELCEBUNA

- Oi que no us fa res de donar-me-la, perquè no sabeu ni a on la teniu?

SE'N VA

BATUS

- Li hem donat l'ànima...! li hem donat l'ànima...! (A ARAM) Tens ànima, tu...?

ARAM

- És clar que en tinc d'ànima. M'ho varen ensenyar al "cole".

**TORNA A ENTRAR BELCEBUNA;
PORTA DUES VARES.**

BELCEBUNA

- I ara: la meravella del segle: dues vares d'ametller, màgiques...!!

LES DÓNA ALS PASTORS

ARAM I BATUS

- Màgiques...?

BELCEBUNA

- La donzella caurà rendida als vostres peus, ben segur...

ARAM

- Això ja és una altra cosa!

BATUS

- Tota aquesta meravella a canvi de l'ànima. Ves quin canvi...

BELCEBUNA

- Ep, nois... afanyeu-vos... que heu d'anar amb els altres pretendents...

ARAM

- Si... si... som-hi, tu...!

SURTEN; AL MOMENT ENTRA JOSEP.

JOSEP

- Quina alegria quan em van dir: anirem a la casa del Senyor. Pels meus germans i amics, diré: que la pau sigui en tu. Des de la casa del Senyor, demanaré béns per a tots ells.

SURT CAP AL TEMPLE. COM ARAM I BATUS.

ENTREN A ESCENA TOTS ELS PASTORS I PASTORES: NOIS I NOIES. ENTRA, IGUALMENT, EL SACERDOT. ENTRA DESPRÉS MARIA, QUE QUEDA AL FONTS. I ENTREN, FINALMENT, ARAM, BATUS I JOSEP. TOTS TRES DUEN UNA VARA.

SACERDOT

- Jahvé: tu ens has demanat un espòs digne per a Maria. Que la llum ens il·lumini i ens ajudi a entendre la teva voluntat. (ALS PRETENDENTS) Postreu-vos...

S'AGENOLLEN TOTS ELS PRETENDENTS. LA GENT ELS ENVOLTA. DE LA VARA DE JOSEP EN SURTEN LLIRIS.

UNA NOIA

- Oh... mireu ... la vara de Josep...

UNA ALTRA NOIA

- La vara de Josep ha florit...

UN PASTOR

- No hi ha dubte, Josep és l'escollit!

UNA NOIA

- Visca.. Visca Josep...!

TOTS

- Visca...!

SACERDOT

- Josep de Natzaret: la gràcia de Déu t'ha escollit, per a la mà de Maria. Que Ell us beneeixi per sempre...!

AVANÇA MARIA CAP A JOSEP: ES MIREN I ES DONEN LES MANS.

JOSEP

- Maria, jo et prenc per muller, i et prometo d'estimar-te tota la vida...

MARIA

- Josep, jo et prenc per espòs, i el prometo d'estimar-te tota la vida...

UNA VEU

- Visquin els nuvis...

TOTS

- Visquin...! Visca Josep... visca Maria...!

**TOTS PLEGATS ENTREN AL TEMPLE.
QUEDEN A ESCENA ARAM I BATUS;
TENEN UNA REGADORA I ESTAN
REGANT LES VARES.**

BATUS

- Bé prou que jo la regava, batua l'olla, però no ha tret ni un sol brot...

ARAM

- Ai, Batus, que ens han donat carabassa...!

ENTREN CATERINA I ANNA.

CATERINA

- Apa, no us poseu tristos perquè encara us quedem nosaltres.

ANNA

- Si, nosaltres, i aprofitant que som al Temple, podríem fer un cop de cap...!

CATERINA

- Amb tants de casoris, ens ho faran més bé de preu...

ARAM I BATUS

- Ai, que els ha pujat la casera al cap...

CATERINA I ANNA (ELS EMPENYEN)

- Va... uns passets, un si... i cap a casa...

ARAM I BATUS

- No... no...!

ENTRA BELCEBUNA.

BELCEBUNA

- Quiets! Aquests dos són meus, i no van enlloc.

CATERINA

- Ai, però qui és aquesta...?

ARAM

- No ho sabem... però representa alguna cosa lletja...

BELCEBUNA (ES POSA UNA CARETA DE DIMONI)

- Si: tu ho has dit. Represento l'infern...! Em vàreu prometre l'ànima... i ara vinc a buscar-la...

ARAM

- Però si no han funcionat...

BELCEBUNA

- Això no hi era en el contracte... vinga... doneu-me l'ànima... que és meva...

ARAM I BATUS

- Ai... no... no...!

ANNA

- No podreu contra nosaltres... (DIRIGINT-SE ALS LATERALS) Ei, companys, veniu... ajudeu-nos...

ENTREN TOTS ELS PASTORS, AMB PALS.

BELCEBUNA

- Ai... Llucifer... que la cosa es complica...

APAREIX, DE COP, LLUCIFER.

LLUCIFER

- Raça poruga... el qui es mogui o cridi més, el faig pols, com una oruga...!

TOTS QUEDEN QUIETS.

ADON

- Senyor de les Altures... protegeix el teu poble de pastors...

APAREIX AMB UNA ESPASA L' ÀNGEL SANT MIQUEL.

MIQUEL

- Vil, fes-te enrera...
les flors de primavera
no són pel cuc ruí.
(ALS PASTORS)
No us espanteu,
que jo vinc manat per Déu
per donar-vos llum i guia
i deslliurar-vos del mal,
que amb el seu odi infernal,
Llucifer fer-vos volia...

LLUCIFER

- Jo no t'havia demanat,
i tu, altiu i agosarat,
véns a igualir ma victòria.

MIQUEL

- Vinc a fer-te saber,
a on arriba el teu poder,
llac de quimera i d'escòria...!

LLUCIFER

- El meu poder, dius, Miquel?
No en té més el Déu del Cel
ni d'igual n'hi ha a la Terra.

MIQUEL

- Insensat!
Et vols veure esmicolat,
per uns infants que et fan guerra?

LLUCIFER

- Com? Retut per uns infants,
jo que lligo els cors humans
i d'ells en faig ma juguina...?

MIQUEL

- Sí, tu, tu, dragó infernal...

LLUCIFER

- Ans de veure cosa tal,
llur cos devindrà en ruïnes...

MIQUEL

- No els tocaràs ni un cabell...

LLUCIFER

- Mal llamp!

MIQUEL

- Ràbia, masell...

LLUCIFER

- Els vull meus...

MIQUEL

- Enllà, canalla...!

TOTS

- Defenseu-nos, jovincell...!

MIQUEL

- Entre vosaltres i ell,
Déu ha alçat una muralla...

LLUCIFER

- Acabem...!

MIQUEL

- Si: tu ho has dit.
Flecta el cap, mal esperit...

LLUCIFER (CAU A TERRA)

- Oh... impotent altra vegada...

MIQUEL

- Llucifer: el veus ara el teu poder...?

LLUCIFER

- Fuig, que l'odi m'aclapara...
treu-me la petja del cim
i rodolaré a l'abim (*abisme*).

MIQUEL

- Cal confondre't més, encara...!

PASTOR (ALS SEUS COMPANYYS)

- Vinga nois... agafem tots els bastons i clavem-li una pallissa...!!!

(CANTEN)

“Com qui fos matalasser,
garrotada, garrotada,
com qui fos matalasser,
garrotada a Llucifer.
El dimoni maleït,
hem de deixar-lo atuit!
Com si fos un matalàs,
garrotada, garrotada,

com si fos un matalàs,
fins que ens digui prou el braç!
Blavejat de baix a dalt,
potser no ens farà més mal...!
Com qui fos matalasser,
garrotada, garrotada,
com qui fos matalasser,
garrotada a Llucifer...!

Teló

Fi de la primera part

MATALASSER

DO

SOL7

COM SI FOS UN MA - TA - LÀS, ES - TO - VEM - LO, ES - TO -

DO

SOL7

TA - DA. COM QUI FOS MA - TA - LA - SSER GA - RRO - TA - DAA LLU - CI -
VEM - LO. COM SI FOS UN MA - TA - LÀS, FINS QUEENS DI - GUI PROU EL

(TERCERA FL.)

DO

SOL7

FER. EL DI - MO - NI MA - LE - ÌT, HEM DE DEI - XAR - LOA - TU -
BRAÇ. COL - PE - JAT DE BAIX A DALT POT - SER NOENS FA - RA - MÉS

ÌT, A - TU - ÌT,!! A - TU - ÌT...!!
MAL, NOENS FA - RÀ MAI MÉS MAL!!!

Segona part

Escena única UN BOSC CURT

A ESCENA: ARAM I BATUS. PORTEN UNA CISTELLA PER POSAR-HI PA

ARAM I BATUS (CANTEN)

- Ara fem de flequers,
per guanyar més diners,
per guanyar més diners,
ara fem de flequers...

ARAM

- La crisi de la Judea,
ens ha ben partit pel mig,
a més de guardar ovelles,
treballem de dia i nit.

ARAM I BATUS

- Ara fem de flequers,
per guanyar més diners,
per guanyar més diners,
ara fem de flequers,
fem de flequers...!

BATUS (PARLANT)

- Au, vinga que fem tard...

ELS FLEQUERS

S. Donato

DO FA DO

A - ra fem de fle - quers per gua -

SOL7 DO FA DO SOL7 DO

nyar més di - ners, per gua - nyar més di - ners a - ra fem de fle - quers.

DO SOL7 DO

La cris - si de Ju - de - a ens ha par - tit pel mig, a
A - nem, a - nem de pres - sa l'Al - cal - de ja hoja dit, ambai
Dins a - ques - ta cis - te - lla hi po - sa - rem el pa, amb
Hi po - sa - rem les co - ques a que - lles de grei - xons, el

SOL7 DO

més de guar - darg - ve - lles... tre - ba - llem de di - ai nit.
- xò del cens del Cè - sar... a Bet - lem hi ha molt bro - git.
tan - ta de gen - ta - da... molts di - ners hem de gua - nyar.
pa de ca - da - di - a... i pa - nets d'a - quells tan bons.

CODA SOL7 DO

A - ra fem de fle - quers!

ARAM

- Espera... sento fressa... sí... sí...

BATUS

-Potser són soldats...

ARAM

- Soldats? (PENSA) Veuràs: pugem en aquell turó, i observem-ho.

**SURTEN DE L'ESCENA.
ENTREN LLUCIFER I DOS DIMONIS.**

LLUCIFER

- Aquests dos, ja són nostres. Vinga, agafeu-los les cistelles de pa. Els pastors no han menjat res i sense pa, cauran a tots els paranyes que els pararem...

UN DIMONI

- L'agafem... tot?

LLUCIFER

- És clar, banastra... tot! No hi deixem ni una engruna... i ara... fora tots!

**SURTEN D'ESCENA LLUCIFER I ELS
DIMONIS.
ENTREN ARAM I BATUS.**

ARAM

- Si... si... són soldats... val més que toquem pirandó...

BATUS

- Amb aquesta gent, poca broma... (AGAFA LA CISTELLA) Agafa!

ARAM

- (L'AGAFA) Si... vinga... amunt... (L'AIXEQUEN I QUEDEN PARATS EN VEURE QUE NO PESA) Apa... si ara no pesa res...!

BATUS

- Ens hem tornat forçuts o és que ha perdut pes...

**DEIXEN LA CISTELLA A TERRA,
L'OBREN I MIREN.**

ARAM I BATUS

- Oh... oh... (IMPRESSIIONATS PERQUÈ ÉS BUIDA)

ARAM

- Rellamp, tot ha volat...

BATUS

- Pans, panets... coques... rosquilles i carquinyolis... em podeu dir a on heu anat?
(ES MIRA MALAMENT EL PÚBLIC) Qui ha estat...?

ARAM

- Tot el pa del poble, tots els encàrrecs...!

BATUS

- Aram: hem de cercar els lladres, no poden haver anat lluny.

ARAM

- Vinga... ai, si els arreplego...!

**SURTEN TOTS DOS.
ENTRA PER UN COSTAT LA
BELCEBUNA.**

BELCEBUNA

- Ja torno a ser aquí! Quina alegria! Llucifer, que és el meu amo, m'ha dit que he de trobar el fuster Josep i la seva esposa Maria, com sigui. Es veu que els vol fer una mala passada.

(SENT VEUS DE FORA)

- Uii...! Ara ve gent... i jo a on m'amago? Veuràs: em fico a dintre d'aquesta cistella, i passaran de llarg...

**ES FICA DINTRE DE LA CISTELLA.
ENTREN ARAM I BATUS.**

ARAM

- Qualsevol els troba... ja han de ser ben lluny...!

BATUS

- Anem a dir-ho als germans... vinga, agafa la cistella...

AGAFEN LA CISTELLA I NOTEN QUE PESA

ARAM

- Però, què és això? ara torna a pesar com si fos plena?

BATUS

- Ens hauran tornat els pans?

ARAM (DÓNA UN COP DE PEU A LA CISTELLA)

- Què hi ha aquí dintre?

BELCEBUNA (DES DE DINTRE)

- Pans, panets, coques, carquinyolis...

BATUS

- Veus? Ens han tornat el pa...!

ARAM

- Ahhh! (REPENSANT-S'HI) Tu has sentit mai cap pa que enraoni...?

BATUS

- Batúa el món. Ben cert que no!

ARAM

- Ja torna a ser cosa del dimoni.

BATUS

- Tu prepara la garrota... que jo obro...

ARAM

- Endavant!

OBRE, AMB MOLTA CURA; TOT PRIMER NO SURT RES: S'HI ACOSTEN AMB CAUTELA. TENEN UN ESPANT.

BELCEBUNA

- Sorpresa...! (CRIDANT I FENT BROMETA)

ARAM I BATUS

- Ahhh...!

BELCEBUNA

- Que us he espantat...?

ARAM

- Belcebuna: què n'has fet dels panets i de les coques que hi havia aquí dintre...?

BELCEBUNA

- Pans i coques...? Us juro que no en sé res. Passava per aquí i per amagar-me, m'he posat a dintre de la cistella.

BATUS

- Si... passaves per aquí... i a on anaves?

BELCEBUNA

- Anava a... ep...! això és un secret... i per a mi els secrets són sagrats...

ARAM

- Bé, si no ho vols dir, no ho diguis... però... a on has dit que anaves...?

BELCEBUNA

- Ai, que no, que no penso dir-vos res... ¿Com voleu que us expliqui que vaig a Betlem amb totes les potències de l'Infern... per agafar i fer mal a Josep, fuster, i a la seva esposa Maria? Estaria bé que jo us expliqués això, que és un secret? No.. i no...!

ARAM (A BATUS)

- Batus, és qüestió d'avisar el poble...!

BATUS

- Si: però tot primer, ens hem de desempallagar d'aquesta cotorra!

BELCEBUNA

- Mai no us ho diré... (S'HO PENSA) Ara que hi penso... ja he xerrat massa... ai que si... i que tornaré a rebre...! (ELS CÒMICS L'AGAFEN). Ai, però... què feu...? Què feu?

BATUS

(TOT POSANT-LA A LA CISTELLA)

- No t'agraden tant les cistelles...?

BELCEBUNA

- Socors, auxili... deixeu-me... traieu-me fora d'aquí!

BATUS

- Allà... allà... al fondal... al barranc...

ARAM

- Al barranc... si... de pressa...

TOTS DOS

- Un... dos... tres... (FAN QUE TIREN LA CISTELLA)

ARAM

- Vaja... ja no piula. Podem tocar el dos... vinga...!

QUAN ARAM I BATUS VAN PER SORTIR, ENTRA LLUCIFER.

LLUCIFER

- Quiets aquí, mortals...

ARAM

- Ai, la mare...

BATUS

- Quins unglots...!

ARAM

- I quina cara...!

BATUS

-Pietat...!

ARAM

- Compadiu-vos de nosaltres...

BATUS

- Som dos pobres pastorets..

ARAM

- Som dos pobres miserables...

LLUCIFER

- Contesteu el que us pregunto: per què veniu cap a Betlem, mala negada?

ARAM

- Doncs perquè el Cèsar ha manat, que tots els caps de casa, vagin a inscriure els seus noms en un padró que han senyalat, a les viles i ciutats a on vivien els seus pares.

BATUS

- I com que nosaltres i tots els pastors de la contrada, vàrem viure fa molt de temps a Betlem, hem vingut corrents a fer el que ens manaven...

ARAM

- Però portàvem el pa en aquesta cistella i

algun lladre, malvat i poca vergonya, ens l'ha robat...!

LLUCIFER

- Us heu deixat robar el pa? I què hi diran els vostres companys...?

BATUS

- Si, què voleu? Hi posaran cares llargues!

LLUCIFER

- Us agradaria recuperar el vostre pa...?

ARAM

- I tant... no veieu que tots estan en dejú, sense haver provat ni un mos en tota la jornada...

LLUCIFER

- Està bé: jo us buscaré el pa, i us el tornaré.

BATUS (APART A ARAM)

- Aram, aquest ximplat és el que ens l'ha robat, ben segur...!

ARAM (APART A BATUS)

- De moment, fem-li bona cara...!

LLUCIFER

- I no únicament el pa: us donaré per a tot el poble, bones menges, riques i variades. Vi del bo, plats exquisits i una bona taula parada...! Què em dieu?

BATUS

- Home, pinta bé, francament i què hem de fer, per merèixer tan rica menjada?

LLUCIFER

- És veritat que amb els pastors han vingut també uns esposos de Natzaret... que es diuen Josep fuster, i Maria...?

ARAM

- I tant, som molt amics, i ens estimem com a germans!

BATUS (APART)

- Aram, no li diguis res, que no veus que vol enredar-nos...?

ARAM

- Tens raó... ja he ficat la pota!

LLUCIFER

- Doncs, mireu: us donaré tot aquest àpat extraordinari, i una rica estada per descansar de la caminada, si vosaltres em podeu orientar per on puc trobar Josep i la seva esposa.

BATUS

- Mira'l... quina barra...!

ARAM

- Apa! Ja ha ensenyat l'orella...!

BATUS

- Mireu, mestre, podríem fer un tracte?

LLUCIFER

- Un tracte?

ARAM

- Si, un tracte. (COMENCEN A MARXAR)
Nosaltres dos marxarem... i vos estareu més ample...!

LLUCIFER (ELS ATURA)

- Ahh... cucs rastrers...!

BATUS I ARAM

- Ai... ai... que s'enfada...

LLUCIFER

- Heu cregut sortir d'aquí sense el pes de mes venjances?

BATUS I ARAM

- (CRIDEN) Ai... socors...!

LLUCIFER

- Ara mateix us enfonso aquesta daga...!
(ELS AMENAÇA)

ARAM I BATUS

- Senyor Déu de les altures, tingueu pietat de nosaltres...!

ENTREN DE COP TOTS ELS PASTORS AMB ELS GARROTS

ARAM

- Fugiu, fugiu... que us farà mal a tots...!

TOTS

- Enrera, dimoni, enrera...!

LLUCIFER

- Tots a terra! (CAUEN TOTS ELS
PASTORS DE GENOLLS)

I ara, m'haureu d'escoltar... Déu vol consumir aquesta nit la fi del domini de l'infern sobre la Terra... i aquells maleïts esposos, Josep i Maria... porten amb ells l'Infant que és el fill del mateix Déu. Però jo impediré que vingui a la Terra. I vosaltres em direu a on són els esposos, o acabareu la vida... Vinga, de pressa...!

MAJORAL

- Senyor de les Altures, ajuda el teu poble de pastors...!

DE COP, ENTRA L' ÀNGEL SANT MIQUEL.

MIQUEL

- Drac de l'infern, clou eixa boca immunda,
que escup al cel saliva de pecat
i fuig de nou a la presó profunda,
a on va llençar-te l'odi més larvat.

LLUCIFER

- Jo sóc etern, com Déu!

MIQUEL

- Qui et dóna el poder, te'l pot ben prendre, dient un mot, tant sols.

LLUCIFER

- No ho veurà mai cap criatura nata!

MIQUEL

- Molt aviat per la salut del món,
que han de saber que l'hora és arribada,
que una Mare i Verge immaculada,
amb el seu peu aixafarà el teu front.
I perquè vegis que és veritat el que acabo de dir-te,
ara, i en nom de Déu,
et mano que tornis de nou als teus antres infernals...!

LLUCIFER

- Maleït sia! (CAU A TERRA)

MIQUEL

- Drac de l'infers. balseira d'odi immensa,
has vist on comença el poder teu...
ara en el món ta confusió comença,
mentre pren carn humana el Fill de Déu...!

EL DIMONI DESAPAREIX DE LA VISTA DE TOTS. L'ÀNGEL ES DIRIGEIX A TOTS ELS PASTORS.

ÀNGEL

- Pastors de l'alta serra...
S'han complert les profecies...
i a dins d'un rústic portal,
és nat, pastors, és nat el Messies...
veniu, correu a adorar-lo!

TOTS QUIETS. MARXA L'ÀNGEL.

MAJORAL

- El Messies és nat, visca el Messies...!

TOTS

- Visca...!

BATUS

- Apa, mireu: dintre de la cistella, ha tornat a aparèixer el pa que el banyeta ens havia robat...

MAJORAL

- És un miracle del Cel!

CATERINA

- Doncs, ara que el pa ha tornat, aviat:
Batus seràs casat..! (L'AGAFA PEL BRAC)

ANNA

- (A ARAM) I tu, tros de soca,
que no em vols donar cap bocí de coca?

ARAM

- Sí, sí... més faltaria... (L'HI DÓNA)

ANNA

- Amb la coca que m'has donat,
és com si ja estiguessis casat...!

ARAM I BATUS

- Quina mania tenen aquestes noies amb la casera!

MAJORAL

- L'Àngel ens ho ha anunciat,
el Messies és nat...
I hem d'anar tots plegats a adorar-lo...

BATUS

- Jo li vull portar un cabrit...

ARAM

- Jo, l'ovella més garrida...!

BATUS

- Jo li ofereixo la vida...!

ARAM

- Jo l'amor...

BATUS

- Jo l'esperit...

ARAM

- Jo... jo... la intel·ligència...

BATUS

- Si que li portaràs poca cosa, nano...!

MAJORAL:

- Nois, mireu què hi ha en aquest tió.

TOTS CANTEN: TIÓ, TIÓ...

TIÓ, TIÓ,

Popular catalana
Adaptació: S. Donato

TI - Ó, TI - Ó, CA - GA TU - RRÓ D'A - VE - LLA - NAI DE PI -

Musical score for the Nativity scene in Catalan. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It includes vocal lines for various characters with lyrics in Catalan. The lyrics are: NYÓ. SI NO VOLS CA - GAR ET DA - RÉUN COP DE BAS - TÓ. TI - Ó, TI - Ó. QUE EN SOR - TI - RÀ? QUE EN SOR - TI - RÀ? Aram N'HAN SOR - TIT U - NES MIT - JE - TES TO - TES E - LLES VER - ME - Batus HAN SOR - TIT A - QUESTS CAL - ÇONS AMB BUT - XA - QUES I BO - Aram N'HA SOR - TIT LA CA - MI - SE - TA QUE N'ÉS FI - NAI DE SE - Batus N'HAN SOR - TIT LES SA - BA - TE - TES I QUEEN SÓN DE BO - NI - Aram N'HA SOR - TIT U - NA MAN - TE - TA N'ÉS GRUI - XU - DAI DE LLA - Batus N'HA SOR - TIT UN JER - SE - IET I QUE N'ÉS DE GRUI - XU - LLE - TES, PER POR - ARAL BON JE - SU - SETI TONS PER VES - TIRAL BON JE - SU - SET. I DE - TA, A - NI - RÀ BEN VES - TI - DET QUE - TES PER MU - DAAL BON JE - SU - SET. I NE - TA DÉU IN - FANT NO TIN - DRÀ - FRED. I DET A - NI - RÀ A - BRI - GA - DET. I

**L'ESCENA ES TRANSFORMA
APAREIX EL NAIXEMENT: JOSEP,
MARIA, EL NEN... EN UN PORTAL.**

BATUS

- La senya clara no falla,
un pessebre... un jaç de palla...
i una carona d'estel!

JOSEP

- Amics meus i bons pastors,
l'infant a vostra presència,
és Fill de Déu poderós,
vestit ara amb l'aparença
de mortals i pecadors...

CANTEN TOTS PLEGATS:

TOTS

- Quan vostra cara encisera,

la natura ha contemplat,
ha esdevingut primavera,
el desembre congelat...
Féu també que nostra vida,
amb la llum de vostre encís,
tregui una bona florida,
tot cercant el Paradís...!

**Teló
Fi de l'obra**

Sala "La Planeta" - Girona -
Tel. 972 22 77 19 - Grup PROSCENIUM.
Músiques originals i adaptacions:
SALVADOR DONATO

El GRUP PROSCENIUM ha interpretat ininterrompudament "Els Pastorets" al Teatre Municipal, durant 30 anys (1980/81 - 2010/11).

Així, es celebra enguany el trentè aniversari, i també els setanta-cinc anys de la mort de Mn. Francesc Gay, autor principal del text de l'obra.

Durant aquests anys han passat per l'escenari més d'un miler de persones entre actors i col·laboradors. Entre tots hem mantingut viva una tradició arrelada al nostre poble, i en guardem un viu record.

Desitjaríem que a les escoles i als centre de joventut es fomentés el teatre, i les vetllades nadalenques de "Els Pastorets". És per això que els oferim aquesta petita obreta.

Amb la col·laboració de:

grup
proscenium

forma part de la

